

**Öppet brev till:
Ledamöter i Sunne kommunfullmäktige**

Vi vet vad som måste göras! Låt oss få göra det jobbet!

Den senaste mandatperioden har det blivit uppenbart för oss som arbetar i skolan att våra riksdagspartier är rörande överens om något som kan sammanfattas i två punkter:

- Svenska elevers kunskapsresultat halkar efter i viktiga internationella jämförelser – skolan måste därför höja elevernas resultat
- Lärarnas status måste stärkas och undervisningen måste stå i fokus

Att skolans negativa resultatutveckling kan ge konsekvenser i form av ökad ungdomsarbetslöshet är något som engagerar allt flera forskare. Vi kan även se exempel på den sårbarhet som kan uppstå på flera landsbygdsorter där bristen på utbildning är påtaglig. Orter som är beroende av att vara underleverantörer mot tillverkningsindustrin, blir oerhört utelämnade vid konjunkturförändringar. Vart tog jobben vägen?

Staten har därför klarsynt nog slagit fast skolans uppdrag och ansvar. Det handlar om landets välfärdsutveckling och det långsiktiga kravet om varje enskild individs förmåga att bidra genom att vara anställningsbar. Men det handlar även om hur samhället kan möta och tillgodose den enskildes olika drömmar och behov. För att förverkliga dessa mål krävs en upprustning av bildning och kunskap.

I Sunne pågår nu en öppen debatt (strid?) om hur den framtida skolorganisationen skall se ut. Små skolor ute på landsbygden har traditionellt haft en mycket stark ställning i Sunne. Okej! Vi kan förstå att människor identifierar sig med byn att där det finns en skola finns både trivsel och trygghet att slå vakt om. Att arbeta för bygdeutveckling kommer säkert att vara en fortsatt viktig framtida politisk fråga. Men vår uppgift som rektorer är att slå vakt om ett annat uppdrag. BIN skall inte bygga byn!

Den kritiska debatten om den föreslagna skolstrukturen siktar främst in sig på de politiker som anklagas för att inte ta tillräckliga demokratiska hänsyn och att det är ekonomin som styr. Vi vill säga att bägge påståendena är irrelevanta.

SUNNE | VÄRMLAND

Våra lokala politiker kan inte förbise det ansvar som staten lagt på dem. Skollagen är överordnad kommunallagen. Vid prövning av en elev som inte klarar kunskapsmålen och av kommunen inte fått sina behov av stöd tillgodosedda enligt de krav staten ställer, kan kommunen åläggas ett vite. Vi rektorer tvingas alltså se över hur vi bäst anpassar våra resurser så att det kommer största möjliga antal elever tillgodo. Bra! Men så sker inte idag. Ca 15-25% av årskullarna i Sunne har under 2000-talet inte klarat målen. Och när vi i Sunne inte kan se några direkta skillnader i resultat mellan skolor med elevgrupper på antalet 4-10 elever mot skolor som har ca 20 eller flera elever, måste vi ställa den kritiska frågan - Är det okej att små skolor låser upp resurser som skulle kunna hjälpa de barn som behöver mera stöd?

Såväl den nya forskningen som våra egna erfarenheter i Sunne visar tydligt på de resultatförbättringar som uppstår när elever med behov av stöd får en extra lärarresurs koncentrerat till 15 – 45 minuter undervisning per dag under en begränsad tid. Forskningen understryker också vikten av att många lärare kan samlas på ett och samma ställe för att gemensamt stötta och utmana varandra, föra kritiska samtal och hitta de moment i undervisningen där allt flera elever utmanas mot nya mål. I Sunne talar vi om målet att ha 8-10 lärare i arbetslagen för att få den nödvändiga dynamik som driver på skolutveckling.

Så det är egentligen poänglöst att beslå oss med ekonomiska siffror. Fick BIN 10, 15, ja 20 nya miljoner eller mera skulle vi fortfarande förorda Förvaltningschefens förslag om en ny skolstruktur.

Får BIN lös nya miljoner gynnar de Sunnes barn bäst om vi anställer flera lärare, fler personal i elevhälsan – kuratorer, skolsköterskor och specialpedagoger. Vi måste höja lönerna och satsa på kompetensutveckling för lärare, mera pengar till ny teknik för eleverna – datorer, smartboard, Ipad, samt inte minst till investeringar i elevers och personalens arbetsmiljö. Flera skolor i kommunen uppfyller inte ens lagens minimikrav.

Arbetsmiljön är på flera håll så usel att slitage och flera års bristande underhåll i fastigheterna skriker rakt ut till barn och personal att -"ni är ingenting värda"! Våra skolor lider notorisk brist på arbetsrum för lärare och elevhälsans personal samt grupprum för elever. Relativt nybyggda skolor är idag pedagogiskt inaktuella. Lysvik har fem klassrum, Bäckalund fyra och Klätten har tre. Tre klassrum!! Staten kräver kursinnehåll som i princip förutsätter NO-salar och salar utrustade för musik, bild, hemkunskap, m.fl. De flesta skolor i Sunne är alltså inte byggda för de kraven. I åk 6 till hösten skall lärarna sätta betyg i 16 ämnen. Hallå! Varför skall inte barn i Sunne ges de bästa förutsättningarna att lyckas i alla ämnen?

Enligt oss är nedläggningen av tre byskolorna alltså inte enbart en fråga om pengar. Nej, det handlar i första hand om hur vi organiserar kompetenser och arbetsmiljö för att våra lärare bäst skall kunna hjälpa samtliga våra elever till goda resultat. Det handlar därför inte om att kvaliteten är sämre i den byn eller bättre i en annan. Nej! Den otympliga resursfördelningen leder till att problemen är lika i stort sett över allt. Krasst uttryckt kan man säga att det antal elever som för 20 år och längre tillbaka i tiden hade betyget 1:a eller en svag 2:a finns kvar än idag i lilla Sunne. I vår kommun klarar alltså fortfarande 15 - 25% av eleverna inte målen! Hur ser framtiden ut för de barnen
Vi har även förstått att det förs fram argument för en oberoende utredning

kring de socioekonomiska konsekvenserna som en nedläggning av skolorna för med sig. Vi rektorer undrar varför den ytterst komplexa frågeställningen, var vuxna väljer att bo, skall anses vara viktigare än barnens kunskapsresultat i skolan? Räcker det inte med att konstatera att t.ex. Gettjärn och Mellby står kvar idag där de gjorde för ca 10 år sedan för att påvisa svårigheterna med att försöka dra konkreta samband mellan skolnedläggningar och förändrade boende-/befolkningsstrukturer?

Skolan är en av samhällets mest brännande politiska frågor. Jättebra! Låt oss hoppas att det fortsätter vara så. Men låt oss föra den debatten på den spelplan där den skall föras. På den spelplanen utvecklar vi undervisningen i Sunne utifrån de krav staten ställer och utifrån kravet att alla elever, oavsett var de bor och vilka deras föräldrar är, skall lyckas. Vi har med de relativt goda förutsättningarna som ändå finns i Sunne alldeles utmärkta möjligheter att kunna erbjuda en bra undervisning hela vägen från förskola till gymnasium.

Men snälla! Lyssna då på oss som arbetar professionellt med skolans uppdrag. Vi vet vad som måste göras! Låt oss få göra det jobbet.

Med Vänliga Hälsningar

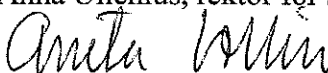
Lars Olsson, rektor Skäggebergsskolan

Morgan Andersson, rektor för skolorna i Svensby, Klätten, Rottneros

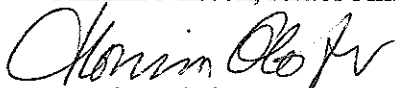
Anna Ullenius, rektor för skolorna i Lysvik, Bäckalund, Gräsmark

Anita Collin, rektor för skolorna i Prästbol, S:A Borgeby

Annika Nilsson, rektor Åmbergsskolan

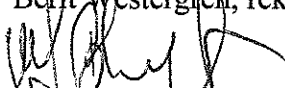
Monica Olofsson, rektor Fryxellska

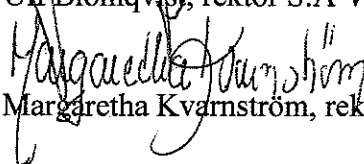
Ulf Hedberg, utbildningsledare Fryxellska

Berit Westergren, rektor Broby Grafiska

Ulf Blomqvist, rektor S:A Viken

Margaretha Kvarnström, rektor Brobyskolan